

розглянути питання «Взаємодія закладу дошкільної освіти з батьками, які мають дітей з порушеннями психофізичного розвитку». Також ввести тему «Навчання та виховання дітей з порушеннями психофізичного розвитку», в контексті якої розглянути особливості організації освітнього процесу в різних типах закладів дошкільної освіти. Позитивним було б введення спецкурсу «Корекційна діяльність вихователів реабілітаційних центрів». Основними завданнями якого є засвоєння студентами теоретичних основ сучасних реабілітаційних концепцій та технологій; ознайомлення з принципами організації корекційно-реабілітаційного простору та принципами взаємодії вихователя та дитини в ньому; формування практичних навичок корекційної роботи вихователів з дітьми з особливими освітніми потребами в умовах реабілітаційного центру.

Актуальною для сьогодення є думка Л. Зданевич, яка стверджує, що «сучасна професійна педагогічна освіта майбутнього вихователя передбачає розширення кола його підготовки за рахунок посилення практичного компонента» [3, с. 29], тому доцільно для покращення знань студентів ввести практику саме в реабілітаційних центрах, де б майбутні фахівці змогли б закріпити свої знання.

Отже, фахова підготовка майбутнього вихователя до роботи в умовах реабілітаційного центру, передбачає зміну змісту педагогічних дисциплін для формування позитивної мотивації до здійснення реабілітаційної діяльності, набуття знань про особливості розвитку, навчання й виховання різних категорій дітей з особливими освітніми потребами та про специфіку професійної діяльності вихователя в умовах реабілітаційних центрів.

Список використаних джерел

1. Професійна педагогічна освіта: акмесинергетичний підхід: монографія / за ред. О. А. Дубасенюк. Житомир: Видавництво ЖДУ ім. І.Франка, 2011. 389 с.
2. Кондрашова Л. В. Высшая педагогическая школа и Болонский процесс: реалии и перспективы. Кривой Рог, 2007. 474 с.
3. Зданевич Л. В. Теоретичні і методичні основи професійної підготовки майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів до роботи з дезадаптованими дітьми: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра пед. наук: спец. 13.00.04. Житомир, 2014. 44 с.

ЧАБРУН Г.В.,

МОЛНАР Т.І.,

Мукачівський державний університет, Україна

ПЕДАГОГІЧНІ КОНФЛІКТИ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ МЕНЕДЖЕРІВ ОСВІТИ

Провідним принципом сучасної освіти є гуманізація і демократизація навчально-виховного процесу, що ставить на порядок денний запровадження технологій співробітництва. Вирішення актуальних завдань сучасних освітніх закладів ускладнюється наявністю труднощів у педагогічній взаємодії, що загалом обумовлює зростання конфліктності та суттєво знижує ефективність освітнього процесу.

Проблема конфліктів була предметом дослідження багатьох учених. Нині уже з'ясовані основні закономірності, суть, динаміка, прогнозування та запобігання конфліктам. До прикладу, попередження та розв'язання конфліктів вивчали Н. Волкова, В. Журавльов, М. Рибаківа та ін. Особливості конфліктів у закладах освіти аналізували Н. Ільїна, Г. Козирев, С. Пащенко та ін. Виникнення та вирішення конфліктів під час педагогічної взаємодії були в центрі уваги Н. Грішиної, Н. Пов'якель, Е. Уткіна та ін. Психолого-педагогічні технології управління конфліктами розглядали А. Гірник, І. Зязюн, В. Семиченко та ін.

Конфлікт – звичне соціальне явище, що є цілком природним для середовища закладів освіти. Уникнути конфліктної взаємодії доволі складно, тому доцільно знати механізми його попередження та орієнтуватися у технологіях розв'язання конфліктної взаємодії. Конфлікт глибоко проник у всі сфери життєдіяльності людини, і як результат, цікавим феноменом та необхідністю сучасного життя стало виокремлення спеціальної науки, предметом дослідження якої є конфлікти.

Конфлікт (від лат. *conflictus* – зіткнення) – це зіткнення протилежно спрямованих цілей, інтересів, позицій, думок, точок зору, поглядів тощо [2].

У процесі дослідження був встановлений той факт, що кожен автор вкладає в поняття «конфлікт» свій сенс, але найчастіше під ним мають на увазі різні джерела його походження і розвитку: продовження конкуренції, усвідомлення несумісності позицій чи дій, граничний випадок загострення протиріч тощо.

Конфлікт – суперечність, яка виникає між людьми у зв'язку з розв'язанням питань виробничого, громадського або особистого характеру. Конфлікти виникають під час зіткнення поглядів, інтересів, прагнень різних осіб чи груп людей. Отже, саме поняття конфлікту ширше, ніж просто незгода між людьми, сварка чи погіршення стосунків [1].

Доволі ґрунтовне визначення терміну «конфлікт» представлено у підручнику з конфліктології під авторством М. Пірен, в якому авторка наводить декілька тлумачень:

- зіткнення певних інтересів, поглядів конфлікуючих сторін;
- непорозуміння, пов'язане із гострими емоційними переживаннями;
- зіткнення протилежних думок, цілей, інтересів, суб'єктів взаємодії;
- суперечність, яка виникає між людьми у зв'язку з вирішенням тих або інших питань соціального й особистого життя;
- прагнення однієї сторони утвердити свою позицію, в той час коли інша сторона протестує проти неправильної оцінки її діяльності [4, с. 27].

В залежності від суб'єктів взаємодії в закладах освіти можуть виникати такі види конфліктів: «учень-педагог», «учень-учень», «педагог-педагог», «педагог-батьки», «педагог-адміністрація». Кожен із професійних конфліктів у педагогічному середовищі може виконувати негативні (деструктивні) і позитивні (конструктивні) функції.

У процесі дослідження виокремлено особливості конфліктів, до яких належать: особистісна відповідальність педагога за перебіг та виважене розв'язання конфліктів; доцільність врахування соціального статусу учасників; життєвий досвід опонентів, що породжує різний ступінь відповідальності за помилки при вирішенні

конфліктів; наявність різних підходів до розуміння причин конфлікту; високий виховний сенс конфліктної протидії та особистий приклад педагога у розв'язанні суперечок [3].

Отже, конфлікт – це зіткнення протилежно спрямованих, несумісних одна з одною тенденцій у свідомості окремого індивіда, у міжособистісних відносинах або взаємодіях індивідів чи груп людей, пов'язаних з гострими негативними емоційними переживаннями. Проблема взаємодії учасників педагогічного процесу набуває все більшого значення для сучасного закладу освіти. Для вмілого та професійного управління конфліктами у закладі освіти необхідно володіти знаннями щодо усунення причин, які породили конфлікт; корекції поведінки учасників конфлікту; підтримання необхідного рівня конфліктності, який не виходить за контрольовані межі. Відтак, невід'ємною ознакою професіоналізму майбутніх менеджерів освіти стає належний рівень готовності до попередження і розв'язування професійних конфліктів.

Список використаних джерел

1. Балендр А. В. Сутність та зміст поняття «готовність майбутніх фахівців соціальної сфери до попередження конфліктів» у психолого-педагогічній літературі / А.В. Балендр // Науковий вісник Чернівецького університету: збірник наукових праць / наук. ред. І.С. Руснак. – Чернівці: Чернівецький нац.ун-т, 2015. – Вип. 759: Педагогіка та психологія. – С. 45-54.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / Уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. – К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005. – 1728 с.
3. Волкова Н. П. Професійно-педагогічна комунікація: Навч. посіб. / Н. П. Волкова – К.: ВЦ «Академія», 2006. – 256 с.
4. Пірен М. І. Конфліктологія: Підручник / М. І. Пірен. – К.: МАУП, 2003. – 360 с.

ЧЕКАН К. В.

ДВНЗ «Ужгородський національний університет», Україна

ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

Визначальною рисою сьогодення є стрімке впровадження цифрових технологій у всі сфери життя, а уміння ефективно використовувати їх стає необхідністю. Суспільство потребує компетентних фахівців з оригінальним мисленням, здатних приймати нетипові рішення у стандартних ситуаціях, таких, які вміють орієнтуватися в інформаційному просторі, працювати в динамічних умовах. У Концепції Нової української школи визначаються ключові компетентності, однією з яких є інформаційно-цифрова компетентність, необхідна кожній сучасній людині для успішної професійної діяльності, швидкого та ефективного опанування новітніх технологій, застосування їх для власних потреб.

Проблему компетентного підходу у вітчизняній освіті досліджували І. Бех, Н. Бібік, Л. Ващенко, І. Єрмаков, О. Овчарук, Л. Парашенко, О. Пометун, О. Савченко, А. Хуторський та інші. Питанню цифрової грамотності та

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>